

De bejegening die L op de basisschool S heeft ondervonden is ondoordacht en onzorgvuldig te noemen. Klaagster en haar echtgenoot zijn mochten bij het begin van een procedure tot verwijdering van L alleen maar luisteren en geen commentaar geven. Bij het gesprek was zelfs een wijkagent aanwezig. De Basisschool S wil nu ook niet meer verder met het zusje van L, hoewel zij niets kwaads heeft gedaan.

Advies van 16 oktober 2008, 2008 Z-20

De klacht is afkomstig van mevrouw K, moeder van de minderjarige L, gewezen leerling van de Basisschool S die door de Stichting B wordt gehouden. De klacht is gericht tegen de heer A1, mevrouw A2 en de heer A3 als directeur, intern begeleider en regiodirecteur verbonden aan de Basisschool S.

De inhoud van de klacht

Bij brief van 9 april 2008 heeft Stichting B aan klaagster en haar echtgenoot medegedeeld dat er een procedure begonnen zal worden om L te verwijderen van de school.

De procedure tot verwijdering heeft zich gekenmerkt door onberadenheid en onzorgvuldigheid. Klaagster en haar echtgenoot mochten tijdens het gesprek met hen dat aan de verwijdering vooraf zou gaan, niets in het midden brengen. Er was zelfs een wijkagent in uniform bij dat gesprek aanwezig.

Klaagster en haar echtgenoot vinden het besluit tot verwijdering onjuist. L is in 2003 op de Basisschool S gekomen. Zijn ouders zijn door de achtereenvolgende schooldirecteuren nooit op de hoogte gesteld van gedragingen van L die tot verontrusting aanleiding konden geven. Zij zijn pas op zijn gedragsproblemen attent gemaakt, toen er een nieuwe directeur op de basisschool S was benoemd, de heer A1.

Namens de basisschool S is aangegeven dat men ook het zusje van L niet meer op school wil hebben. Klaagster vindt dat niet terecht. Het zusje valt niets te verwijten.

Het oordeel van de Commissie

L, geboren op 4 januari 1999, is in 2003 op de basisschool S gekomen. Aangeklaagden hebben aangevoerd dat L in het begin al blijk gaf van brutaal gedrag en dat hij sloeg en schopte. De school heeft enkele malen reden gezien om klaagster te wijzen op gedragingen van L die tot verontrusting leidden. L's ouders zijn in juni 2005 uitgenodigd voor een gesprek met daarbij aanwezig een psycholoog en de intern begeleider.

De basisschool S heeft in december 2007 voor L in overleg met zijn vader ambulante begeleiding ingeschakeld. Dat leverde naar het oordeel van de school onvoldoende resultaat op.

Het agressieve gedrag van L ging zover dat op 15 januari 2008 aan zijn ouders is medegedeeld dat hij een gevaar voor hemzelf en voor de omgeving opleverde.

Op 21 januari 2008 heeft de school aan L's vader aangegeven dat de grenzen van het toelaatbare waren bereikt en dat aan L's handelen paal en perk zou worden gesteld. Gesuggereerd is toen dat L beter op zijn plaats zou zijn in het speciaal basisonderwijs.

Toen op 18 februari 2008 na een incident aan L werd gezegd dat hij niet meer terug mocht naar de klas, reageerde hij agressief tegen de heer A1 en mevrouw A2.

De heer A1 heeft daarvan L's ouders in kennis gesteld. Zij zijn daarna op school gekomen. Aangeklaagden hebben toen het optreden van klaagster en dat van haar echtgenoot als dreigend ervaren.

De heer A1 heeft de politie in kennis gesteld van het gebeuren op die dag.

Op 20 februari 2008 zijn L's ouders op school genodigd voor een gesprek naar aanleiding van de incidenten die 18 februari hadden plaatsgevonden. De wijkagent was daarbij ook aanwezig. De bedoeling van diens aanwezigheid was dat een escalatie zou worden voorkomen. Het bewuste gesprek heeft niet langer dan enkele minuten geduurd. De school had ervoor gekozen dat het gesprek zich zou beperken tot het doen van mededelingen over wat zij ten aanzien van L van plan was. Zijn ouders gingen met die opzet niet akkoord en zijn toen vertrokken.

Op 22 februari 2008 is aan L's ouders bij brief een verbod opgelegd om de school en het terrein van de school te betreden. Er is hun toen ook schriftelijk medegedeeld dat begonnen zou worden met een procedure tot verwijdering van L. en dat hij vanaf 25 februari niet meer op de basisschool S mocht vertoeven.

Redenen die Stichting B voor de verwijdering aanvoerde waren gelegen in de veiligheid van hemzelf en van anderen en in de handelingsverlegenheid waarin de school zich ten opzichte van L was komen te bevinden.

Nadien heeft L onder begeleiding gestaan van het bureau Herstart. Gedurende die periode heeft hij onderwijs gevolgd op de school voor speciaal basisonderwijs. De commissie voor de indicatiestelling beraadt zich thans op definitieve plaatsing van L op die school.

De Commissie beziet de klacht tegen deze achtergrond.

Het eerste onderdeel van de klacht betreft de gestelde onberadenheid en onzorgvuldigheid in het optreden van aangeklaagden. De tegen L getroffen maatregelen, waaronder de schorsingen en het besluit tot verwijdering, zouden klaagster en haar echtgenoot overvallen hebben.

Stichting B heeft in haar verweerschrift aangevoerd dat de basisschool S al in 2003 en in 2004 aan klaagster heeft aangegeven dat er bij L sprake was van koppigheid en drift, waarbij hij ook wel eens sloeg. De jaren daarna heeft de school naar aanleiding van incidenten, die steeds ernstiger werden, herhaalde malen gepoogd aan de ouders van L duidelijk te maken dat diens gedrag grote verontrusting wekte.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de basisschool S zich voldoende moeite getroost om aan L's ouders inzicht te bieden in de problemen die L had en om steun te vinden voor haar beleid ten aanzien van diens begeleiding. Pas toen de veiligheid van andere leerlingen ernstig werd bedreigd en hun ouders dreigden hun kind van de school te halen, is overgegaan tot het hanteren van de schorsingsmaatregel en het uiteindelijk overgaan tot een verwijdering.

De basisschool S heeft in redelijkheid haar maatregelen tegen L kunnen nemen.

Waar de klacht aangeklaagden verwijt dat zij ten aanzien van het voornemen tot verwijdering van L onvoldoende zorgvuldig en ontijdig te werk zijn gegaan, verklaart de Commissie die ongegrond.

Het tweede onderdeel van de klacht betreft de opzet voor het gesprek op 20 februari 2008. Klaagster en haar echtgenoot bleken daarin niets te mogen zeggen, terwijl bovendien daarbij de wijkagent in uniform aanwezig was. L's gedrag op 18 februari was de aanleiding voor dat gesprek.

De Commissie volgt klaagster in die zin dat een bijeenkomst waar zij alleen maar mededelingen kunnen aanhoren, niet te beschouwen is als een gesprek. Namens de basisschool S had beter vooraf aan L's ouders medegedeeld kunnen worden dat hun rol die van toehoorder zou zijn.

Voor wat betreft de aanwezigheid van een geüniformeerde gezagsdrager tijdens het gesprek is de Commissie van oordeel dat daarvan een beklemming kan uitgaan die het doel van de ordehandhaving overschrijdt. Te overwegen ware geweest een niet-geüniformeerd persoon bij het gesprek aanwezig te doen zijn.

Voor zover met de klacht wordt bedoeld op de aard en de inrichting van het gesprek op 20 februari 2008, verklaart de Commissie die gegrond.

In de klacht wordt ook aangevoerd dat klaagster en haar echtgenoot voor de komst in 2006 van de heer A1 als directeur nooit signalen hadden ontvangen dat het niet goed zou gaan met L.

De Commissie acht de inhoud van dit onderdeel, gelet op wat blijkt uit het verweerschrift door Stichting B aan signalen aan L's ouders is afgegeven in de jaren 2003-2007, onjuist. Ook voordat de heer A1 directeur was, zijn klaagster en haar echtgenoot attent gemaakt op gedragsproblemen van L. De problemen waren ook voor 2006 soms dermate ernstig dat zij reden waren om de ouders uit te nodigen om op de basisschool S over de problemen te komen praten.

Aangeklaagden hebben aannemelijk kunnen maken dat de basisschool S wel degelijk voor de komst van de heer A1 klaagster en haar echtgenoot hebben gewezen op zorgen die men over L's gedrag had.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Weer een ander onderdeel van de klacht behelst dat aangeklaagden ook niet meer verder willen met het zusje van L, het dochtertje van klaagster en haar echtgenoot, dat nu nog op de basisschool S zit.

Voor de Commissie is niet aangetoond dat er bij aangeklaagden een absolute onwil bestaat om aan de ouders tegemoet te komen ter wille van hun dochtertje. Aangeklaagden hebben

aangegeven dat voor het tien-minutengesprek van 21 maart 2008 een ontheffing van het perceelverbod was gegeven en dat in de toekomst wederom van het verbod afgeweken kan worden. Er bestaat bij de school kennelijk enige bereidheid om de gevolgen van de maatregelen tegen L niet alle in het nadeel van het zusje van L te laten werken. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

De aanbeveling

De Commissie adviseert Stichting B te bewerkstelligen dat de directie van de school in overleg gaat met klagster en haar echtgenoot over de wijze waarop het met hun dochtertje verder moet.

Er moet naar gestreefd worden dat zolang het zusje van L op de school zit, zij niet het idee heeft dat haar ouders in een positie verkeren die zich negatief van die van andere ouders onderscheidt.

Daartoe moeten de verhoudingen zoveel mogelijk worden genormaliseerd.